

DIUMENGE XXI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 22,19-23)

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor.*

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, / us vull cantar a la presència dels àngels. / Em prosterno davant del santuari. R.

Enalteixo el vostre nom, / perquè estimeu i sou fidel. / Sempre que us invocava, m'heu escoltat, / heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, / mentre que els altius, els esguarda de lluny. / El vostre amor perdura sempre. / Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 11,33-36)

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

▶ Evangelí segons sant Mateu (Mt 16,13-20)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.»

Ell els diu: «I vosaltres, qui diu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel». Després prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 22,19-23)

Así dice el Señor a Sobná, mayordomo de palacio: «Te echaré de tu puesto, te destituiré de tu cargo. Aquel día, llamaré a mi siervo, a Eliacín, hijo de Elcías: le vestiré tu túnica, le ceñiré tu banda, le daré tus poderes; será padre para los habitantes de Jerusalén, para el pueblo de Judá. Colgaré de su hombro la llave del palacio de David: lo que él abra nadie lo cerrará, lo que él cierre nadie lo abrirá. Lo hincaré como un clavo en sitio firme, dará un trono glorioso a la casa paterna.»

▶ Salmo responsorial (137)

R. *Señor, tu misericordia es eterna, no abandones la obra de tus manos.*

Te doy gracias, Señor, de todo corazón; / delante de los ángeles tañeré para ti, / me prostraré hacia tu santuario, / daré gracias a tu nombre. R.

Por tu misericordia y tu lealtad, / porque tu promesa supera a tu fama; / cuando te invoqué, me escuchaste, / acreciste el valor en mi alma. R.

El Señor es sublime, se fija en el humilde, / y de lejos conoce al soberbio. / Señor, tu misericordia es eterna, / no abandones la obra de tus manos. R.

Jesús lliura les claus a sant Pere, pintura de Vincenzo di Biagio Catena (c. 1470-1531)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 11,33-36)

¡Qué abismo de generosidad, de sabiduría y de conocimiento, el de Dios! ¡Qué insondables sus decisiones y qué irrazonables sus caminos! ¿Quién conoció la mente del Señor? ¿Quién fue su consejero? ¿Quién le ha dado primero, para que él le devuelva? Él es el origen, guía y meta del universo. A él la gloria por los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-20)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.»

Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.» Y les mandó a los discípulos que no dijeren a nadie que él era el Mesías.

COMENTARI

Tu ets el Messies, el fill del Déu viu

Text notable el d'avui, que ens ofereix una confessió de fe de Pere que no tenen ni Marc ni Lluc. Jesús pregunta als deixebles qui creuen que és. En la resposta, Marc posa en boca de Pere una confessió prou significativa, però molt austera: «Tu ets el Messies». Lluc fa més explícita la confessió: «Tu ets l'ungit (Messies) de Déu». Mateu, per part seva, reporta una confessió encara més solemne: «Tu ets el Messies, el fill del Déu viu». L'afegit és important. Primer perquè recull un missatge sobre Jesús que Mateu ofereix des del començament de l'evangeli. Però també perquè és la confessió de fe de la comunitat de Mateu. Vegem-ho.

Ja sabem que Mateu s'obre amb la genealogia i el naixement de Jesús per obra de l'Esperit Sant.

Jesús, doncs, serà fill de Déu d'una forma ben diferent de com ho havien estat David, els profetes o els homes i dones pietosos. La importància d'aquest fet està recalçada en Mateu per un detall significatiu. Els dos textos profètics que presenten la filiació divina de Jesús són textos que vénen «de part del Senyor». És Déu mateix qui, en Mateu, presenta Jesús com a fill seu: «El que el Senyor havia anunciat pel profeta: “La noia tindrà un fill i li posaran Emmanuel, que vol dir Déu amb nosaltres”» (Is 7,14 a Mt 1,23); «he cridat el meu fill d'Egipte» (Os 11,1 a Mt 2,15).

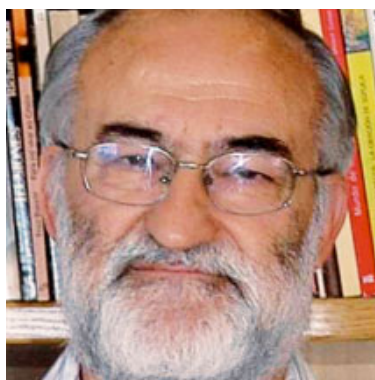
La mateixa presentació la tenim en l'escena del baptisme: «Aquest és el meu fill», fet públic per a tothom. Torna a repetir-se en la transfiguració. Per això no sorprèn que els interlocutors l'utilitzin amb reserves —«si ets el fill de Déu...»— tant en les temptacions (4,3.6) com en l'escena del calvari (27,40.43). A la llum d'aquests textos, resulten molt significatius els tres llocs en què es presenta la confessió de Jesús com a fill de Déu: els deixebles en l'escena del llac (14,33), Pere en el text d'avui (16,16) i la confessió del centurió i els qui són amb ell al peu de la creu (27,54). En conseqüència, el baptisme cristià es farà en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant (Mt 28,19).

ENTREVISTA

FE I GRANS CIUTATS

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

FOTO: JOSEP LL. BURGUERA

CRISTÓBAL LÓPEZ

Rellançament salesià

Des del passat mes de juny, la península ibèrica salesiana ha quedat dividida en només dues províncies: la de Maria Auxiliadora, amb seu a Sevilla, que comprèn les obres salesianes d'Andorra, les Illes, Catalunya, Aragó, València, Múrcia, Andalusia, Extremadura i Canàries; i la de Santiago el Mayor, amb seu a Madrid, amb la resta. Cristóbal López, fins ara inspector a Bolívia, és provincial de la Inspectoria Salesiana de Maria Auxiliadora. «Volem que la unificació sigui una ocasió per a un rellançament del carisma salesià i de la missió en favor dels joves», afirma.

Què comporta aquest càrrec?

Una gran responsabilitat, ja que es tracta d'animar i governar 53 comunitats religioses, amb més de 80 obres educatives i pastorals, i un total de 470 salesians religiosos, a més de l'àmplia família salesiana.

I què suposa?

Deixar-se portar per Déu allà on Ell em vol i em crida. El retorn a casa després de trenta anys m'està suposant moltes emocions, així com un redescobriments d'un món pràcticament nou per a mi. Però he d'aclarir també que casa meva, per a mi, és el món, i la meva família, la humanitat; i que m'he sentit a casa tant al Paraguai com al Marroc o a Bolívia, on he estat aquests trenta anys.

Gaudeix de bona salut, el món salesià?

El món salesià comprèn presències a 132 països, molt diversos entre si. La salut general de la Congregació és bona, malgrat la crisi postconciliar que totes les congregacions han passat, sobretot en el món occidental. A l'Àfrica i l'Àsia, la Congregació està en franca i forta expansió.

Òscar Bardají i Martín

L'estil de presència de l'Església

«Déu viu enmig dels ciutadans», diu el papa Francesc (EG, 71). La presència de l'Església a la gran ciutat, segons el meu parer, ha de tenir quatre característiques. Ha de ser:

1. Una presència plural, perquè la parròquia no és l'única institució evangelitzadora (EG, 28), hi ha altres pols que són una riquesa de l'Església (col·legis, centres socials, hospitals...); però la parròquia «no és una estructura caduca» (EG, 28).
2. Una presència acollidora. L'acolliment cordial és un fet capital (EG, 125, 169 i 171). Cal valorar cada persona en allò que és. Oferir-los allò que cerquen i prendre's seriosament el seu itinerari biogràfic.
3. Una presència solidària. La comunicació de l'Evangeli implica la humanització d'aquest món. «Evangelitzar és fer present en el món el Regne de Déu» (EG, 176).
4. Una presència humil. Una presència gratuïta, que es fa present enmig d'una vida urbana dominada per criteris d'eficàcia tècnica i de rendibilitat econòmica. Una presència que escolta persones soles i ferides, que és llum del món, en l'esperança de la Jerusalem celestial. Aquest estil de presència «millora el cristià i fecunda la ciutat» (EG, 75, al final).

(De la ponència del Dr. Alphonse Borràs, de Lieja, Bèlgica, al Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

«La felicidad: un gran bien»

Desde los padres del desierto (s. IV-V), pasando por los maestros espirituales y la más moderna psicología y psiquiatría, se afirma que «la felicidad es un gran bien que se ha de buscar y de bajar». De ahí que hayamos de:

- Abandonar la prisa y el estrés. No son provechosos ni para el cuerpo ni para el espíritu. Perderíamos calidad de vida.
- Gozar de las cosas más pequeñas e insignificantes: el canto de un pájaro, la belleza de una flor, la brizna de una hierba, una sonrisa gratuita.
- Ser bondadosos, generosos. Cosecharemos alegría.
- Todo cuanto hagamos, realicémoslo con ilusión.
- Tu trabajo, por pequeño que sea, hazlo lo mejor que sepas y puedas. Por la noche, experimentarás el contento interior del deber cumplido.
- Aprendamos las lecciones pertinentes de toda dificultad y fracaso. Si el dolor pasó, quedan las cicatrices. Nos serán útiles.
- Evitemos, si podemos, a las personas envidiosas. Pueden complicarnos la vida. Necesitaremos más virtud.
- Templemos nuestra voluntad. Cultivemos la espiritualidad cristiana. El contento y la felicidad... no tardarán en llegar.
- No nos preguntemos si somos felices. Pregúntate más bien si los que conviven y trabajan contigo... viven y son más felices.

J. M. Alimbau

¿Caminantes o turistas?

Nos encontramos en un tiempo de trabajo para unos, de descanso para otros. Paro, preocupaciones, enfermedad. Fiesta y encuentro. Montaña, playa y deporte. Oración y profundización. Cultura y compañía. Hablamos de turismo y de sosiego. Entidades civiles y eclesiales nos presentan propuestas diversas.

Recomendaba Francisco a los cristianos «no ser turistas existenciales», ni «cristianos inmóviles», sino testigos de una «fe que camina» siguiendo las promesas de Dios. Él nos ha preparado «cielos nuevos y tierra nueva»... No recordará ya el pasado, las fatigas... será todo nuevo. Es la promesa de la alegría.

Nuestra vida es «creer y ponerse en camino». Él es fiel y no falla. Lejos de ser cristianos cumplidores, pero inmóviles, caminemos hacia las promesas. Si nos equivocamos de camino por «nuestra condición de pecadores, el Señor nos da la gracia de poder regresar». Sin engañarnos a nosotros mismos, sin hacer como «los que caminan pero no hacen camino»: los *turistas existenciales*, los *turistas teologales*, que dan vueltas por la vida, «pero que nunca dan un paso hacia adelante».

«Pidamos al Señor la gracia —exhorta Francisco— de retomar el camino, de ponernos en camino hacia las promesas.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 25. ■ Dilluns** (□ Lleida, Urgell) (lit. hores: 1a setm.) [2Te 1,1-5.11b-12 / SI 95 / Mt 23,13-22]. St. Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago); St. Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes; Sta. Patrícia.
- 26. □ Dimarts** [2Te 2,1-3a.14-17 / SI 95 / Mt 23,23-26]. Santa Teresa de Jesús Jornet (Aitona 1843 - Llíria 1897), vg., fund. Gnes. dels Ancians Desemparats (Barbastre, 1873), patrona de la gent gran; beat Juníper Serra, prev. franciscà, de Petra (Mallorca), evangelitzador de Califòrnia.
- 27. □ Dimecres** [2Te 3,6-10.16-18 / SI 127 / Mt 23,27-32]. Santa Mònica, mare de sant Agustí, patrona de les dones casades.
- 28. □ Dijous** [1Co 1,1-9 / SI 144 / Mt 24,42-51]. Sant Agustí (354-430), bisbe d'Hipona (Àfrica) i dr. de l'Església; St. Julià, mr. (s. IV).
- 29. ■ Divendres** [1Co 1,17-25 / SI 32 / Mc 6, 17-29]. Martiri de St. Joan Baptista, decapitat (s. I), venerat a Sebaste. Sta. Sabina, mr.
- 30. ■ Dissabte** [1Co 1,26-31 / SI 32 / Mt 25,14-30]. Sant Fèlix, prev. i mr. a Roma (s. IV), patró de Vilafranca del Penedès; santa Joana Jugan, vg., fund. Germanetes dels Pobres (1839).
- 31. ■ † Diumenge vinent**, XXII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 20,7-9 / SI 62 / Rm 12, 1-2 / Mt 16,21-27]. Sant Ramon Nonat, rel. mercedari, dels primers, captiu a Algèria, cardenal, patró de Cardona.

Edició: MCS del bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida, tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org Web: www.bisbatlleida.org - Dip. legat B. 52212-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737